

## SCRISOARE DESCHISA CATRE MAGISTRATII ROMANI

Dragi colegi ,

Mă numesc Ruxandra Popescu și sunt, din nou, judecător la Judecătoria Sinaia. În ultimii 3 ani și 3 luni am fost : adusă cu mandat la sediul DNA ST Ploiești în data de 22.03.2016, propusă spre arestare preventivă în aceeași zi și trimisă în judecată la data de 20.05.2016 pentru că, în opinia DNA – ST Ploiești, aș fi pronunțat o hotărâre judecătorească „contrară legii”, pentru ca în final să fiu achitată definitiv de ICCJ la data de 13.06.2019.

1.179 de zile am avut calitatea de inculpat, 541 de zile de condamnat în primă instanță.

Sunt judecator din anul 1996 și nu am fost sancționată și nici măcar cercetată disciplinar vreodată.

În data de 22 martie 2016, la ora 06,20 , am fost luată de poliție de acasă și dusă cu mandat la DNA-Serviciul Teritorial Ploiești, acuzată fiind că în schimbul acceptării promisiunii de a primi o haină de blană în valoare de 500 de euro mi-aș fi „încălcăt atribuțiile de serviciu” , pronunțând la data de 11 noiembrie 2010 *„o soluție vădit contrară dispozițiilor legale incidente”* în urma căreia s-ar fi produs un prejudiciu Unitatii Administrativ Teritoriale or. Sinaia în valoare de 220.000 de euro.

Pe durata anchetei din data de 22.03.2016 până la prezentarea mea în fața judecătorului de drepturi și libertăți cu propunere de arestare preventivă, mi s-a interzis accesul la dosar pentru a vedea ce probe au fost administrate și a-mi putea pregăti apărarea.

Mi-au fost respinse toate probele solicitate de mine în combaterea acuzațiilor, cu motivarea că voi avea posibilitatea de a le cere în instanță.

A fost administrat întregul probatoriu în faza de urmărire penală *„in rem”*, deși numele meu fusese menționat încă din primele denunțuri.

Fără a se fi administrat vreo probă nouă în dosar, în aceeași zi în care am fost ridicată de poliție am trecut în scurt timp de la calitatea de suspect la aceea de inculpat și propusă pentru arestare preventivă. Propunerea de arestare a fost respinsă, dar s-a luat împotriva mea măsura preventivă a controlului judiciar, cu interdicția de a-mi exercita profesia.

În ziua ridicării mele, pe 22 martie 2016, DNA a emis un comunicat de presă în care a anunțat că am acceptat promisiunea primirii unui folos necuvenit pentru a da o hotărâre judecătorească considerată de procurori „vădit contrară dispozițiilor legale”, iar pe surse a apărut în presă informația că respectivul folos necuvenit ar fi o haină de blană.

Articole de presa, pe care le găsiți și azi pe internet, au citat că o judecătoare din Sinaia s-a vândut pe o haină de blană. Când cererea DNA de arestare preventivă a fost respinsă, presa a citat că : „Cererea de arestare preventivă a judecătoarei din Sinaia care a luat mită o haină de blană a fost respinsă”.

La data de 20 mai 2016 am fost trimisă în judecată de DNA – ST Ploiești pentru comiterea infractiunilor de abuz în serviciu și luare de mită.

La data de 13 iunie 2019 Înalta Curte de Casație și Justiție a decis definitiv achitarea mea.

Pe durata procesului penal am declinat orice solicitări din partea presei pentru a comenta despre cazul meu, deoarece am spus că-mi voi căuta dreptatea în instanță.

Acum, ca am fost achitată definitiv și am îmbrăcat din nou roba, am decis să nu mai tac.

Cazuri de mite inventate s-au mai văzut la procurorii DNA, prin urmare nu sunt singura în această situație.

Ce este însă diferit în cazul meu e faptul că, pe baza unui simplu denunț, din poziția de judecător m-am trezit peste noapte în poziția de inculpat, acuzat de abuz în serviciu pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești considerată de procurori ca fiind greșită !

Altfel spus, în România procurorii DNA au putut să „demonstreze” într-un rechizitoriu că o sentință civilă este nelegală /netemeinică. Procurorii DNA au putut să demonteze argumentația cuprinsă în considerentele unei sentințe și să arate că, după analiza lor, altfel trebuiau interpretate anumite texte de lege, că altfel trebuia aplicată legea la un caz concret. Iar, din moment ce argumentele judecătorului unei cauze nu s-au pliat pe cele ale procurorilor, acesta vadină „greșit”, făcându-se astfel vinovat de comiterea infracțiunii de abuz în serviciu.

Tot în România, procurorii au putut să trimită o persoană în judecată pentru comiterea unei infracțiuni inventate, bazându-se pe cuvântul unei singure persoane. Atât. Cuvântul unei persoane împotriva cuvântului inculpatului. Asta este suficient să acuzi pe cineva și să îl târăști într-un calvar judiciar.

Am 23 de ani vechime în magistratură, sunt un om cu conștiința curată, pentru că am judecat întotdeauna cu bună-credință și cu toată priceperea de care am fost capabilă.

La sfârșitul a trei ani și trei luni de proceduri judiciare, am fost achitată. Am fost achitată, dar după ce am primit o condamnare în primă instanță și după ce am trecut prin încercarea de a fi subiectul unei propuneri de arestare preventivă.

Aceste lucruri nu pot să nu lase semne adânci în inima cuiva, pe care nici chiar decizia definitivă de achitare nu le poate șterge.

Dincolo de latura personală, însă, este atacul contra justiției însăși.

Constituția consacră independența judecătorilor și faptul că aceștia se supun numai legii. Numai astfel justiția are sens, deoarece numai astfel se poate da conținut dreptului la un proces echitabil.

Cazul meu însă, care din păcate nu este izolat, demonstrează că există un interes de a timora judecătorii și a le demonstra faptul că sunt vulnerabili, chiar și atunci când se află în exercitarea corectă a atribuțiilor lor.

Astăzi sunt din nou în robă. Dar nu vreau să uit. Nu vreau să uit că, în calitate de magistrați, trebuie să rămânem permanent vigilenți !

Vigilenți în fața probelor care ni se prezintă, vigilenți în fața încercărilor de distorsionare a adevărului; pentru că lipsa de vigilență poate avea urmări de neșters în viața unui om. Vigilenți în fața oricăror încercări de subminare a independenței noastre, în fața încercărilor de intimidare de orice fel, de „punere la colț”, uneori chiar prin fabricarea unor dosare penale împotriva noastră!

Iar pentru ca abuzurile comise de o serie de procurori DNA împotriva judecătorilor sunt evidente, existența și funcționarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție (SIJ) este o necesitate imperativă pentru a-i proteja pe judecătorii și pe procurorii onesti și profesioniști tocmai de excesul de zel al unor procurori care și-au uitat demult menirea de a fi apărătorii ordinii de drept și a drepturilor și libertăților cetățenilor.